

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
24 вересня 2013 р., вівторок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Парламент готовий розширювати правову базу для співпраці з Індонезією**
"Голос України"3
- Голова Верховної Ради В.Рибак: «Я впевнений у продовженні плідної взаємодії між нашими законодавчими органами по лінії парламентських комітетів. А створення «груп дружби» у Верховній Раді та Парламенті Індонезії свідчить про готовність сторін до подальшого поглиблення співробітництва».
- Минюст догоняет Європу** *Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина).....4*
- Вчера Кабинет министров зарегистрировал в Верховной Раде проект закона об ужесточении ответственности за совершение коррупционных деяний. В Министерстве юстиции настаивают, что принятие этого документа необходимо для подписания соглашения об ассоциации с ЕС. В оппозиции считают, что правительство без оснований объявило закон евроинтеграционным.
- Ничего не скажешь** *"КоммерсантЪ" (Украина).....4*
- В Верховной Раде зарегистрирован законопроект, ограничивающий доступ к публичной информации. Авторы предлагают признать конфиденциальными любые данные о физлицах. Документ запрещает гражданам лично делать копии государственных документов, разрешает чиновникам не отвечать на информационный запрос, если в нем нет обратного почтового адреса, и обязывает граждан оплачивать предоставление информации, если ответ занял более десяти страниц.
- КПУ снова пытается провести референдум** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)5*
- Коммунисты повторно выступили с инициативой провести референдум о вступлении Украины в Таможенный союз. Очередное собрание инициативной группы по этому вопросу планируется провести в Киеве 29 сентября. Организаторы мероприятия опасаются, что "власть будет препятствовать проведению референдума", и не исключают, что собрание запретит суд. Соответствующий иск подан, и судебный запрет может появиться уже сегодня.
- Найбільші бійки депутатів VI та VII скликань** *"Газета по-українськи"6*
- 6 червня 2013р.: "Спікер В.Рибак відкрив засідання з гостьової ложі. Опозиціонери спробували пробитися, "регіонали" зупиняли їх. Виникла бійка".
- «Готові штрикнути ножом у будь-який момент!»** *Нестор Дим, "Україна молода"7*
- У строкагій збірній Верховної Ради України були представники всіх фракцій, крім Компартії. У футбол від «Свободи» грали І.Мірошниченко, О.Осуховський та М.Головко, у шахи — І.Янків. «УДАР» делегував А.Палатного, «Регіони» — Я.Москаленка, О.Заца, І.Молотка.

Очоловав делегацію ветеран «Батьківщини» І.Кириленко; крім нього, БЮТ представляли А.Кожем'якін, А.Павелко, Р.Забзалюк, В.Полочанінов, В.Головко.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Томенко думає, що депутатам не вдасться сховатися від публічності <i>Українська правда</i>	8
Законопроект щодо звуження доступу до публічної інформації не має жодних шансів бути підтриманий ані профільним комітетом, ані опозицією, ані парламентом. Таку думку висловив голова парламентського комітету з питань свободи слова та інформації М.Томенко.	
Регионалы и оппозиция предлагают ограничить доступ к публичной информации <i>Независимое Бюро Новостей</i>	9
Проект закона №3301 «О внесении изменений в Закон Украины «О доступе к публичной информации» (относительно усовершенствования отдельных процедур) был зарегистрирован в парламенте 20 сентября. Его внесли народные депутаты И.Гайдош, О.Параскив, В.Олійнык (все Партия регионов) и В.Корольук («Батьківщина»).	
«Мюнхенский сговор» — историческое дежавю современной Украины? <i>From-UA</i>	9
23 сентября в стенах Верховной Рады Украины по инициативе Межфракционного депутатского объединения «Международный антифашистский фронт» и Всеукраинской общественной организации «Союз «Народная память» состоялся круглый стол, посвященный 75-летию Мюнхенского соглашения.	
Дмитрий Святаш: «Янукович не заставит людей покупать булочки у регионала» <i>Главком</i>	11
И хотя Святаш не проявляет явных отступлений от линии партии, им якобы тоже заинтересовался «депутатский киллер» Ю.Кармазин. Собственно с перспектив лишения депутатского мандата мы и начали разговор с «регионалом».	
БЛОГИ	
Геннадій Ткачук: «Уряд ховає проект держбюджету на 2014 рік» <i>lb.ua</i>	17
Вважаю, що уряд країни має нести повну відповідальність, в тому числі політичну, за наслідки своєї діяльності. Зокрема, за виконання або не виконання держбюджету країни. Існує ризик, що бюджет 2014 року не буде виконуватися передусім у частині соціальних виплат.	
Олександр Бригинець: «На місці демонтованого на Оболоні спортмайданчика буде новий хмарочос?» <i>gazeta.ua</i>	18
Я звернувся до голови КМДА О.Попова з вимогою пояснити громаді дії комунальних служб та пообіцяти, що територія футбольного майданчика не перетвориться на будівельний майданчик. А також надати гарантії того, що майданчик для гри у футбол відновлять.	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
До Аденської затоки вирушає фрегат «Гетьман Сагайдачний» <i>5 канал, Час новин</i>	18
Суд у справі ЄЕСУ вкотре перенесли <i>ICTV, Факти</i>	19
Ян Томбинский напомним - после подписания Соглашения следует ратификация <i>Интер, Подробности</i>	19
Протест біля представництва ЄС в Україні <i>ТВі, Сьогодні</i>	20
Флагман украинского флота отправляется на борьбу с сомалийскими пиратами <i>ТРК "Украина", События</i>	21

Друковані видання

Парламент готовий розширювати правову базу для співпраці з Індонезією *"Голос України"*

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак заявив про готовність українського парламенту проводити роботу з подальшого розширення і наповнення новим змістом україно-індонезійської правової бази.

Обговорення питань двосторонньої співпраці українського та індонезійського парламенту відбулося під час учорашньої зустрічі Володимира Рибак з Головою Народної Консультативної Асамблеї Республіки Індонезія Сідарто Данусубрто.

Вітаючи С.Данусубрто, керівник парламенту зазначив, що перший візит Голови Народної Консультативної Асамблеї до України сприятиме подальшому розвитку україно-індонезійських відносин на всіх рівнях. В.Рибак підкреслив, що Україна розглядає розвиток відносин з Індонезією як один із пріоритетних напрямів своєї зовнішньої політики в регіоні Східної Азії. «У цьому контексті ми надаємо особливого значення візиту Президента України Віктора Януковича до Індонезії, що планується здійснити в лютому 2014 року», — сказав він.

Відзначаючи важливість візиту делегації на чолі з Головою Комісії з питань міжнародних відносин та оборони Ради народних представників Республіки Індонезія Махфудзом Сіддіком до України 13—17 квітня цього року, який надав поштовху активізації міжпарламентської взаємодії, керівник українського парламенту заявив, що українська сторона зацікавлена у розширенні двостороннього міжпарламентського співробітництва.

Торкаючись питань торгово-економічного співробітництва між країнами, Голова Верховної Ради наголосив на тому, що Індонезія є важливим економічним партнером України. Водночас, обидві сторони використовують наявний потенціал не на повну силу. Тому, сказав В. Рибак, слід приділити особливу увагу продовженню роботи Міжурядової україно-індонезійської Комісії з питань економічного і технічного співробітництва, третє засідання якої плановано провести у Києві.

У напрямках розвитку взаємовигідного співробітництва в гуманітарній сфері керівники парламентів виділили освіту і туризм. Зокрема, В. Рибак відзначив, що у 2012—2013 роках у рамках індонезійської програми навчання «Дармасисва» 16 українських студентів здобували освіту у вищих навчальних закладах Індонезії.

Україна високо оцінює позитивний досвід співробітництва з Індонезією в рамках міжнародних організацій, у тому числі ООН, підкреслив В. Рибак і висловив упевненість, що взаємодія на міжнародній арені розширюватиметься. У цьому контексті він зазначив, що Україна підтримала кандидатуру Індонезії до Ради ООН з прав людини на 2011—2014 рр. і сподівається на підтримку з боку індонезійської сторони України у питанні включення до складу непостійних членів Ради безпеки ООН на період 2016—2017 рр.

Голова Верховної Ради також висловив сподівання на активну двосторонню взаємодію парламентаріїв у рамках діяльності Міжпарламентського союзу, до складу якого входять представники парламентів з усього світу.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=302163>

Минюст догоняет Европу *Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)*

Правительственный законопроект о реализации рекомендаций Еврокомиссии в сфере государственной антикоррупционной политики был зарегистрирован вчера в секретариате Верховной рады. Кабмин предложил внести изменения в Уголовный кодекс, Кодекс об административных правонарушениях и ряд других законодательных актов. Основная часть документа посвящена ужесточению ответственности физических и юридических лиц за совершение коррупционных деяний, а также детализации процедуры проверки достоверности информации, которую чиновники указывают в ежегодных налоговых декларациях.

В пояснительных документах, подготовленных Минюстом, говорится, что внести изменения в законодательство нужно безотлагательно — это "крайне важно в рамках работы по подготовке к подписанию соглашения об ассоциации с Евросоюзом 28-29 ноября этого года". В парламентском комитете по вопросам борьбы с организованной преступностью и коррупцией скептически отнеслись к ожиданиям Минюста. "Я не думаю, что закон может быть принят так быстро", — заявил глава комитета Виктор Чумак (УДАР).

Чумак уверен, что у Минюста нет оснований говорить о связи данного законопроекта с подписанием соглашения об ассоциации, а ссылка на "рекомендации Еврокомиссии" в названии закона не соответствует действительности. "Еврокомиссия и СА тут совершенно ни при чем. Проект построен на рекомендациях ГРЕКО и связан с планом действий визовой либерализации", — сказал он. Как правило, оппозиционные фракции занимают солидарную позицию при голосовании за евроинтеграционные проекты, а без их поддержки эти документы не набирают 226 голосов. Вчера Виктор Чумак заявил, что у него "масса вопросов" к данному законопроекту, однако воздержался от прогноза об итогах голосования. При этом он отметил, что хотел бы сначала услышать объяснения Минюста.

Опыт принятия законов в сфере антикоррупционной политики показывает, что Рада зачастую отклоняет инициативы Кабмина, разрабатывая на их основе компромиссные проекты, что занимает длительное время. Похоже, новую инициативу Минюста ожидает та же процедура. Так, протесты депутатов наверняка вызовет норма о внесении изменений в закон "О банках и банковской деятельности", которые обязуют раскрывать банковскую тайну по запросу органов доходов и сборов при проверке ведомостей, указанных в налоговых декларациях.

Между тем в министерстве продолжают настаивать на срочном принятии закона. Отвечая на запрос, в Минюсте процитировали пункт из "матрицы Фюле" — непубличного списка критериев, по которым будет оцениваться готовность Украины к подписанию СА. Документ якобы требует от Украины "улучшить законодательство в сфере противодействия коррупции в соответствии с рекомендациями ГРЕКО". "А учитывая, что в Вильнюсе возможно не только подписание СА, но и переход Украины ко второму этапу ПДВЛ, принятие этого законопроекта — чрезвычайно актуально", — считают в ведомстве. Следует отметить, что ранее посол Украины при ЕС Константин Елисеев признал, что переход на второй этап ПДВЛ в ходе Вильнюсского саммита технически уже невозможен.

<http://www.kommersant.ua/doc/2303515>

Ничего не скажешь *"Коммерсантъ" (Украина)*

Документ разработан четырьмя народными депутатами фракций "Батькивщина" и Партии регионов. Он ужесточает нормы действующего закона "О доступе к публичной информации". Авторы предлагают признать конфиденциальными любые данные о физлицах и разрешить обнародовать их только с разрешения граждан. "Если человек не хочет указывать, женат он или нет, где он живет и сколько у него детей, он имеет на это право. У людей надо спрашивать, прежде чем обнародовать их личные данные. Человек должен сам решать, какую информацию о себе он предоставляет", — заявил один из авторов законопроекта народный депутат Олег Параскив (Партия регионов).

Действующий закон "О доступе к публичной информации" был принят в начале 2011 года. Он обеспечивает гражданам доступ к данным, касающимся деятельности государственных органов, структур местного самоуправления и бюджетных организаций. Предложенные изменения запрещают чиновникам общаться с гражданами без информационного запроса, а также лишают заявителей права лично делать фотографии, ксерокопии и цифровые копии государственных документов. Ответ на информационный запрос требуется оплатить, если в течение 90 дней информация запрашивалась неоднократно, а ответ занял более десяти страниц. Соответственно, на информационный запрос разрешается не отвечать, если гражданин не оплатил ответ или не предоставил подтверждения оплаты. Конкретная стоимость информации при этом не оговаривается.

Следует отметить, что плата за копирование или печать документов в объеме более десяти страниц может взиматься и сейчас. Соответствующие предельные нормы установлены Кабинетом министров в 2011 году и составляют не более 1 грн за страницу формата А4 и не более 2 грн за страницу формата А3, однако требование оплатить информацию, предоставленную в таких объемах, не является обязательным.

Чиновникам также разрешается не отвечать на запрос, если в нем не указано имя автора, его почтовый адрес и подпись. "Не все вопросы подлежат ответу. Я, будучи мэром поселка в Крыму, получил запрос от газеты из Луганской области. Они просили рассказать, какая у нас очередь на землю, как распределяются земельные участки. После ответа нам пришло заявление от редактора газеты, который просил выделить ему земельный участок в Крыму. Мы отказали, он счел наш ответ незаконным и подал в суд. Два года мы судились и выиграли дело, но на это были потрачены время и деньги. Более половины запросов являются анонимными, много запросов приходит с вымышленными именами, адресами. На поиск таких авторов, чтобы дать им ответ, тратятся время и бюджетные деньги", — пояснил Олег Параскив.

Автор закона "О доступе к публичной информации" народный депутат Андрей Шевченко ("Батькивщина") предложенные нормы назвал "тревожными". "Этот законопроект разработан в интересах местных чиновников, которые не хотят напрягаться и предоставлять информацию. Он усложнит работу тем, кто работает с информацией", — считает господин Шевченко. Он также раскритиковал предложение "брать деньги, если за 90 дней ответ чиновников превысил десять текстовых страниц". "Что такое десять страниц информации за три месяца для журналиста, который активно работает с органами власти или занимается расследованиями? Это ничто. Лишний повод отказать в ответе на информационный запрос", — заявил господин Шевченко, добавив, что не будет голосовать за этот законопроект.

В Институте массовой информации считают, что документ усложнит работу журналистов. "Чиновники решили исправить нормы, которые им мешают больше всего. Они предлагают массу лишних деталей, что затруднит работу СМИ. Зачем добавлять в запрос почтовый адрес или к чему запрет на повторный запрос? Непонятно, зачем отдельно выносить пункт о конфиденциальности данных о физических лицах, эта норма есть в Конституции, а получить персональные данные чиновников сейчас и без того проблематично", — заявил руководитель правовых проектов института Роман Головенко.

<http://www.kommersant.ua/doc/2303512>

КПУ снова пытается провести референдум

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

О том, что Компартия повторно созывает собрание инициативной группы по проведению всеукраинского референдума, посвященного вступлению Украины в Таможенный союз, вчера сообщили в пресс-службе Центральной избирательной комиссии. "Собрание планируется провести в Киеве 29 сентября на стадионе "Спартак". Заявку 19 сентября подали гражданин Александр Адвена, лидер Компартии Петр Симоненко и секретарь центрального комитета КПУ Григорий Буйко", — сообщили в пресс-службе ЦИК.

Напомним, первая попытка Компартии инициировать проведение всеукраинского референдума оказалась неудачной. 17 сентября ЦИК отказал Компартии и общественному

движению "Украинский выбор" в регистрации инициативой группы в связи с тем, что на собрании отсутствовал официальный представитель ЦИК, как того требует закон "О всеукраинском референдуме". Первое собрание инициативной группы состоялось 8 сентября на стадионе "Спартак", несмотря на решение Окружного административного суда Киева, который по иску Европейской партии запретил мероприятие.

Лидер КПУ Петр Симоненко подтвердил факт подачи заявки в Центризбирком. "19 сентября в ЦИК поступила вторая наша заявка о собрании инициативной группы, и мы ждем ответа комиссии. На собрании мы планируем утвердить вопрос, который будет выноситься на референдум. Мы не отказываемся от прежней формулировки: "Поддерживаете ли вы присоединение Украины к Таможенному союзу Белоруссии, Казахстана и России?" Это прямой вопрос, который позволит гражданам ответить "да" или "нет", — заявил Симоненко. По его словам, на собрании также планируется избрать состав инициативной группы и утвердить ее представителей в ЦИК.

Вчера у членов Центризбиркома не было претензий к документу. "Сейчас для Центральной избирательной комиссии в силе только один запрет на проведение этого мероприятия — 8 сентября. Мы получили все документы от граждан о собрании инициативной группы, расписались. На мероприятие 29 сентября планируется направить двух членов ЦИК — Тамару Астахову и Александра Копыленко", — заявил член Центризбиркома Юрий Донченко.

Несмотря на действия ЦИК, Петр Симоненко опасается, что "власть будет препятствовать проведению референдума". "Комиссия уже выполнила политический заказ партии власти, однажды отказав гражданам в проведении референдума. Это четкие команды Администрации! Мы узнали, что информационные агентства получили запрет на распространение информации о коммунистах! Кроме того, я уверен, что будет решение суда о запрете проводить собрание", — возмущенно заявил Симоненко.

Глава ЕП народный депутат Николай Катеринчук ("Батькивщина") заявил, что намерен добиться судебного запрета на проведение мероприятия. "Иск уже готов! В своих исковых требованиях мы просим суд запретить ЦИК делегировать своего представителя на это собрание! Наши аргументы не изменились — инициатива Компартии и ее представителей направлена на то, чтобы сорвать подписание Украиной соглашения об ассоциации с ЕС", — констатировал Катеринчук. В пресс-службе ЕП сообщили, что иск по поводу действий ЦИК, Петра Симоненко и других инициаторов собрания был подан в Окружной административный суд Киева вчера в 14.00: "Во вторник мы ожидаем решения суда".

В Компартии пообещали провести собрание инициативной группы, даже если решение суда будет не в пользу КПУ. "Инициатор иска — ЕП — это не европейская партия, а политическая "шестерка" у партии власти! Мы все равно будем проводить собрание и предложим другие, очень интересные ходы, чтобы тут все понимали, с кем имеют дело!" — заявил Петр Симоненко, не став раскрывать свои дальнейшие планы.

По мнению экспертов, инициатива проведения референдума о присоединении к Таможенному союзу не повлияет на перспективы соглашения об ассоциации с ЕС. "Подписание соглашения не требует проведения референдума. Говорить о присоединении к Европейскому союзу еще рано, а к Таможенному союзу — уже поздно. Инициатива граждан и представителей Компартии — это политтехнологический ход, рассчитанный на президентские выборы 2015 года, тем более что по процедуре референдум не может быть проведен до конца октября", — заявил заместитель генерального директора Центра им. Разумкова Валерий Чалый.

<http://www.kommersant.ua/doc/2303346>

Найбільші бійки депутатів VI та VII скликань "Газета по-українськи"

6 червня 2013 року

Опозиціонери заблокували трибуну, вимагаючи щорічного особистого звіту президента Віктора Януковича та призначення довиборів у п'яти округах. Спікер Володимир Рибак відкрив

засідання з гостьової ложі. Опозиціонери спробували пробитися, "регіонали" зупиняли їх. Виникла бійка.

9 березня 2013 року

Голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов з трибуни назвав "свободівців" фашистами. Наступним виступати вийшов лідер "Свободи" Олег Тягнибок. Однопартійці оточили його. "Регіонали" та комуністи спробували прорватися. Почалася бійка. За 10 днів під час сутички постраждала нардеп від "Свободи" Ірина Сех. Її обличчя зачепив кулаком депутат "Регіонів" Артем Семенюк — зламав окуляри та подряпав підборіддя.

12 грудня 2012 року

"Свободівці" виштовхали із сесійної зали "тушок" Олександра та Андрія Табалових. А під час вечірнього засідання побилися з "регіоналами", коли вимагали не реєструвати депутатами "перебіжчиків". Наступного дня нардеп від "Батьківщини" Олександра Кужель спробувала вихопити картку в "регіонала", який збирався проголосувати не за себе. Опозиціонери оточили президію, вимагаючи особистого голосування. Тиснява переросла у бійку. Олега Медуницю з "Батьківщини" повалили на землю й копали.

24 травня 2012 року

Під час розгляду законопроекту Ківалова — Колесніченка "Про засади мовної політики" опозиція заблокувала трибуну. Бійка тривала близько 10 хв. Колесніченку розірвали сорочку. "Бютівцю" Миколі Петруку розбили голову. Згодом його прооперували.

16 грудня 2010 року

Нардепи від БЮТ і "Нашої України — Народної самооборони" заблокували президію на знак протесту проти арешту Юлії Тимошенко. Увечері близько 100 "регіоналів" увірвалися до зали з дверей кабінету спікера. Били опозиціонерів кулаками та ногами. Поламали об їхні голови кілька стільців. "Бютівці" і "нунсівці" покинули президію, а "регіонали" залишилися на ніч. Михайлові Волинцю травмували череп, Володимирові Бондаренку зламали зап'ястя, Василь Кравчук та Юрій Гнаткевич потрапили до лікарні.

27 квітня 2010 року

Під час ратифікації Харківських угод з Росією відбулася перша масова бійка народних депутатів України. "Регіонали" заблокували трибуну. Опозиціонери спробували прорватися до неї. Олесь Доній отримав струс мозку, Володимирові Карпуку зламали ніс. Опозиціонери кидали димові шашки. У спікера Володимира Литвина полетіли яйця. Він вів засідання під парасольками охоронців. Після ратифікації опозиціонери покинули залу.

12 листопада 2008 року

"Бютівці" Андрій Павловський, Костянтин Бондарев та Павло Унгурян в апаратній спробували відключити систему "Рада". Хотіли завадити голосуванню за звільнення спікера Арсенія Яценюка. "Регіонали" Дмитро Саламатін вибив двері, Дмитро Шенцев відштовхнув Павловського. Почалася бійка.

http://gazeta.ua/articles/politics-newspaper/_najbilshi-bijki-deputativ-vi-ta-vii-sklikan/517598

«Готові штрикнути ножем у будь-який момент!»

Нестор Дим, "Україна молода"

Конфліктами та взаємними образами запам'яталися IV Міжпарламентські спортивні ігри, що 20–22 вересня проходили в Москві. Традиційні змагання, започатковані в 2009 році комітетом із фізкультури й спорту Держдуми РФ, зібрали команди парламентів 11 країн, які взяли участь у турнірах із міні-футболу, великого й настільного тенісу, бадмінтону та шахів. У загальнокомандному заліку перше місце посіла збірна парламентаріїв Росії, «срібло» та «бронзу» отримали депутатські команди Литви та Білорусі відповідно.

«Чи міг переможець бути іншим, якщо змагання проходили в рамках святкування 20-річчя Держдуми Росії? Суддівство на цих іграх не лізло ні в які ворота!» — скаржаться українські депутати. У строкатій збірній Верховної Ради України були представники всіх

фракцій, крім Компартії. У футбол від «Свободи» грали Ігор Мірошніченко, Олег Осуховський та Михайло Головка, у шахи — Ігор Янків. «УДАР» делегував Артура Палатного, «Регіони» — Ярослава Москаленка, Олександра Заца, Ігоря Молотка. Очоловав делегацію ветеран «Батьківщини» Іван Кириленко; крім нього, БЮТ представляли Андрій Кожем'якін, Андрій Павелко, Роман Забзалюк, Володимир Полочанінов, Валерій Головка.

«Шулерство москалів на цьому турнірі стало «притчею во язицах». Увечері в готелі зустрілися з Москаленком та Молотком, які представляли наш парламент у тенісі та бадмінтоні відповідно. Обидва — великі молодці, бо вийшли до чвертьфіналу. Проте обоє скаржаться на «гостинний» прийом від господарів змагань: у тенісі рахували м'ячі в корт проти нас при 20–сантиметрових аутах, а в бадмінтоні міняли суперників під нашого Молотка по ходу змагань», — звітував у «Фейсбуці» «свободівець» Мірошніченко.

«У настільному тенісі наші Зац та Забзалюк вийшли до чвертьфіналу й по сітці отримали собі одних суперників, проте зранку москалі перекроїли сітку так, щоб вони відразу грали між собою! Зац від такого нахабства «стратегічних партнерів» був ошелешений і просто відмовився грати», — розповів Ігор Мірошніченко.

У шахах представник «Свободи» Янів здобув «срібло», поступившись, за словами Мірошніченка, «якійсь гросмейстерці з Латвії». У футбольному турнірі українці обмежилися восьмим місцем, програвши полякам (2:5) та литовцям (0:2) й обігравши хорватів (2:0) та команду Латвії в серії пенальті. Серби, до речі, на знак протесту проти шулерства організаторів відмовились грати стиковий мат за вихід до чвертьфіналу з білорусами. А у фіналі поляки за шаленої підтримки українських націоналістів таки обіграли Росію — 3:1.

Апофеозом змагань став міні–футбольний матч на Червоній площі між збірною Держдуми РФ та «збірною парламентаріїв світу». Господарі взяли гору з рахунком 10:8. «Та яка там дружня гра. Спочатку всі один одному посміхаються, але потім готові «штрикнути ножем» в будь–який момент», — визнав після матчу знаменитий у минулому російський тенісист, а нині депутат Марат Сафін. «Усе пройшло за наперед спланованим сценарієм москалів, які дуже хотіли виграти і тому не просто просили про це в нашій команді, а й усіяко нейтралізували найбільш безкомпромісних учасників матчу, — розповів, у свою чергу, Ігор Мірошніченко. — Тренував нашу збірну екс–спартаківець Влад Ващук, тому всі зусилля Осуховського та Полочанінова, які забили по три голи, були нейтралізовані «правильними» замінами і дивними ляпами у захисті самого Ващука. Режисура цього спектаклю була для всіх очевидною, як і справжня сила українців у збірній світу».

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2337/180/83156/>

Інтернет-ЗМІ

Томенко думає, що депутатам не вдасться сховатися від публічності *Українська правда*

Законопроект щодо звуження доступу до публічної інформації не має жодних шансів бути підтриманий ані профільним комітетом, ані опозицією, ані парламентом.

Таку думку висловив голова парламентського комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко, якого цитує його прес-служба.

Цей законопроект, зокрема, передбачає, що будь–які дані фізичних осіб є конфіденційними і можуть бути обнародованими лише за їх прямим дозволом; заборону громадянам України робити копії державних документів.

Також передбачено можливість органам державної влади не відповідати на інформаційні запити за певних обставин, а також запровадження оплати громадянами відповідей на інформаційні запити.

Томенко нагадав, що комітет, який він очолює, підготував до другого читання свій законопроект і вже кілька місяців вимагає негайного розгляду його у парламенті.

"Верховна Рада буде розширювати територію доступу до публічної інформації, а не звужувати її", – переконаний голова комітету.

У парламенті було зареєстровано законопроект, розроблений чотирма народними депутатами фракцій "Батьківщина" та Партії регіонів, що суттєво обмежує доступ до публічної інформації.

<http://www.pravda.com.ua/news/2013/09/24/6998577/>

Регионалы и оппозиция предлагают ограничить доступ к публичной информации *Независимое Бюро Новостей*

Народные депутаты фракций Партии регионов и «Батьківщина» внесли в Верховную Раду законопроект, которым предлагается изменить Закон «О доступе к публичной информации». Данный законопроект ужесточает нормы действующего законодательства.

Проект закона №3301 «О внесении изменений в Закон Украины «О доступе к публичной информации» (относительно усовершенствования отдельных процедур) был зарегистрирован в парламенте 20 сентября. Его внесли народные депутаты Иштван Гайдош, Олег Параскив, Владимир Олійник (все Партия регионов) и Валентин Королюк («Батьківщина»).

Законопроектом предлагается признать конфиденциальными любые данные о физлицах и в случае его принятия такие данные можно будет обнародовать только с их разрешения. К примеру, без согласия граждан нельзя будет указывать место проживания, семейный статус, наличие детей и т.п.

Нардепы также предлагают запретить чиновникам общаться с гражданами без информационного запроса, а также лишают заявителей права лично делать фотографии, ксерокопии и цифровые копии государственных документов.

При этом ответ на информационный запрос будет необходимо оплачивать, если в течение 90 дней информация запрашивалась неоднократно, а ответ занял более десяти страниц. Если же запрос не был оплачен, то на него разрешается не отвечать. Также чиновникам разрешается не отвечать на запрос, если в нем не указано имя автора, его почтовый адрес и подпись.

Напомним, действующий закон «О доступе к публичной информации» был принят 13 января 2011 года и вступил в силу 9 мая того же года. Он обеспечивает гражданам доступ к данным, касающимся деятельности государственных органов, структур местного самоуправления и бюджетных организаций.

Соответствующий закон предусматривает, что доступ к публичной информации осуществляется на принципах прозрачности и открытости деятельности субъектов властных полномочий, свободного получения и распространения информации в сроки, установленных законом, равноправности и независимости от признаков расы, политических религиозных и других убеждений, пола, этнического и социального происхождения, имущественного состояния, места проживания и других признаков.

<http://nbnews.com.ua/ru/news/100393/>

«Мюнхенский сговор» — историческое дежавю современной Украины? *From-UA*

23 сентября в стенах Верховной Рады Украины по инициативе Межфракционного депутатского объединения «Международный антифашистский фронт» и Всеукраинской общественной организации «Союз «Народная память» состоялся круглый стол, посвященный 75-летию Мюнхенского соглашения.

Участниками стали дипломаты, учёные, историки из Украины и стран ближнего зарубежья, народные депутаты Украины и общественные деятели, среди которых были Вадим Колесниченко, Дмитрий Веденеев, Финько Антон, Феликс Левитас, Игорь Пиляев, Ярослав

Жилкин, Аркадий Монастырский, Анатолий Чайковский, Владимир Шевченко, и другие, сообщает ресурс r-u.org.ua.

По сей день бытует очень много разногласий в вопросе был ли «Мюнхенский сговор» началом Второй мировой войны, и каково его подлинное место в истории, что в реальности происходило за закрытыми дверями и было ли это сговором или соглашением?

История свидетельствует о том, что 29-30 сентября 1938 г. в Мюнхене состоялась встреча глав правительств Англии, Франции, Германии и Италии, созванная при активной поддержке США. Целью встречи было определение дальнейшей судьбы Чехословакии, которое на тот момент была одной из наиболее процветающих стран Европы. Стоит особо обратить внимание на тот факт, что представителям Чехословакии и СССР было отказано в участии в этой встрече. В результате 30 сентября 1938 г. было подписано Мюнхенское соглашение о разделе Чехословакии и оккупации ее территории Нацистской Германией, Польшей и другими странами.

Честь открывать данное мероприятие выпала Народному депутату Украины Вадиму Колесниченко. «Все известно, спасая свои интересы, Советский Союз был последним, кто подписал этот довольно сомнительный пакт Молотова-Риббентропа, – говорит нардеп. — И наши новым современным критикам хотелось бы напомнить, что если бы не такое достаточно неоднозначное явление, как пакт Молотова-Риббентропа, то не было и великой Украины в тех границах, которые сегодня мы имеем. Очень важно обратить внимание на ретроспективу на 75 лет назад! Это была огромная трагедия! И я полагаю, что де-юре это было начало раздела Европы... игра Европы в интересах Гитлера. А де-факто мы можем полагать, что это было начало Второй мировой войны. Историки могут оценивать эти события по-разному. Но для нас очень важны эти исторические события. Ведь история имеет такую странную особенность – повторяться! И повторяется она, как правило либо в виде трагедии, либо в виде трагедии фарса. Вот не хотелось бы, чтобы в рамках евроинтеграционных процессов мы могли бы недооценивать то, что было 75 лет назад в Европе. И осторожное отношение Европейских стран к странам Восточной Европы... Чтобы это не стало камнем преткновения в вопросах реализации евроинтеграционных устремлений нашего Украинского государства.»

Поддержал депутата во мнении опасности исторического дежавю и доктор исторических наук, профессор заместитель Главы Украинского института национальной памяти Веденеев Дмитрий Валериевич: «Немецкие подводные лодки заправлялись в океане прямо с американских танкеров, -цитирует исторический факт Господин Веденеев. — Гитлер почувствовал себя готовым развязать Вторую мировую войну задолго до пакта Молотова-Риббентропа, а уже экономический базис агрессии был подготовлен совокупно со всего западного мира, не говоря уже о том, что политика отношения Гитлера к еврейскому вопросу была прекрасно ясна сразу после прихода его к власти. Понятно, что страны западной демократии были жертвами олигархического переворота. И уже тогда закладывалась система, когда легитимные государственные институты ставятся на службу, а вместе с тем страдают народы от реализации подобных схем».

Анатолий Чайковский начал с проведения исторических параллелей и выразил свое абсолютное согласие с профессором Веденеевым. «Сейчас пытаются понизить роль славянского мира в изучении тех проблем, которые стоят перед мировым сообществом, - говорит он. -Славянский мир всегда спасал Европу от возможного коллапса и непосредственно во время Второй мировой. По большому счету о самом Мюнхенском сговоре обычно стараются не вспоминать. Есть мнение, что цивилизованная Европа подтолкнула Гитлера к войне, которую он начал. Более того! Она стала определяющей при подготовке той войны, которая началась!»

Весьма неожиданно, что круглый стол с участием истинных экспертов в столь неоднозначных исторических вопросах и на такую довольно спорную тему прошел довольно в атмосфере единогласия, единого понимания спорных моментов и опасности их повторения.

Звучало множество мнений по поводу антисловянской направленности событий тех лет, угрозы повтора былых ошибок нашей страны и опасности евроинтеграционного курса для современной Украины. Неоднократно подчеркивалась важность информационной политики в

этом вопросе. Именно это выделил одним из самых важных пунктов Господин Левитас, выступая с речью во время круглого стола. Ведь действительно сейчас в исторической литературе в большей мере отсутствует достоверная информация об этих событиях.

Упоминалось также со стороны гостей мероприятия и об огромной роли Закона Украины о государственной языковой политике, а именно высокой важности в нем упоминания такой нации, как русины и русинского языка...

<http://www.from-ua.com/news/62d6b397ba9ca.html>

Дмитрий Святаш: «Янукович не заставит людей покупать булочки у регионала» *Главком*

Растоптав зародыши бунта в Партии регионов, Виктор Янукович, казалось бы, навел относительный порядок во фракции, в которой были стали раздаваться голоса против курса на евроинтеграцию. Под раздачу попал лишь небезызвестный Игорь Марков, у которого через суд отобрали мандат.

Депутат-старожил Дмитрий Святаш, хоть и избирался по округу в пограничном с Россией Харькове, не был замечен в «еврофронде», более того, заявляет, что шел на выборы под лозунгами евроинтеграции еще десять лет назад, когда впервые стал депутатом. С тех пор Святаш, по его словам, вышел из числа собственников одного из крупнейших игроков отечественного авторынка – корпорации «Автоинвестстрой», но, тем не менее, его продолжают считать одним из ведущих лоббистов отрасли. В частности, он являлся сторонником введения утилизационного сбора для поддержки отечественных автопроизводителей, а сейчас собирается заняться регулированием рынка такси.

И хотя Святаш не проявляет явных отступлений от линии партии, им якобы тоже заинтересовался «депутатский киллер» Юрий Кармазин. Собственно с перспектив лишения депутатского мандата мы и начали разговор с «регионалом».

Начнем с вашего отношения к тому, как поступили с вашим коллегой Марковым?

Решение суда не обсуждается, а исполняется. Но, с моей точки зрения, в целом избирательное право ограничено во времени – соответственно действие избирательного права заканчивается в момент принятия присяги народным депутатом. Если же существует определенная коллизия законодательных актов, парламент должен ее устранить, чтобы подобных исков в сроки, не установленные законом о выборах, больше не было.

Появилась информация, что вы, а также еще двое харьковских нардепов – Александр Фельдман и Анатолий Гиришельд – также в «группе риска» Кармазина.

Еще раз подчеркну – избирательный процесс закончен и избирательное право закончило свое действие с момента оглашения результатов и сроков, предусмотренным законом по их обжалованию. Так вот – за все время действия избирательного права в моем избирательном округе было всего две жалобы. Первую единогласно отклонили все члены окружка, вторую также отклонили все члены окружка, а потом еще и суд первой инстанции это подтвердил и обжалования не было. Ни результаты ни на одном из участков, ни результаты подсчетов, которые были приняты окружкомом, ни результаты, оглашенные ЦИКом, не были обжалованы ни в каком порядке. Господин Кармазин – городской сумасшедший. Я никогда не забуду, как он стоял и выступал при пустом зале. Очень обидно, что его кто-то поддерживает, создавая очень недостойные прецеденты. Поэтому я поддерживаю своего коллегу Левченко, который внес законопроект, не позволяющий сумасшедшим вроде Кармазина, делать вещи, недопустимые в демократической стране.

Но дело же не в Кармазине, такие решения принимают суды. Вы сказали, что его кто-то поддерживает. Кто и почему может точить на вас зуб?

Не знаю, кто может точить зуб, мне абсолютно все равно. Я абсолютно спокоен, потому что абсолютно на всех избирательных участках мой перевес над ближайшим конкурентом – первым секретарем Харьковского обкома Компартии госпожой Александровской – был более чем 15–16 %. То есть нет ни одного основания нервничать по этому поводу. Я работаю на своем

округе уже 12 лет, независимо от того, мажоритарная была система выборов или пропорциональная.

Как вообще настроение во фракции? Президентские накачки наподобие той, которая была в «Зоряном», – это все-таки не самое обыденное явление.

Здесь ситуация достаточно простая и понятная. Партия регионов является партией, лидером которой является действующий Президент Украины. Ни у кого не вызывает сомнений, что Партия регионов – это президентская партия, и, естественно, он должен опираться в парламенте на свою политическую силу. На встрече с фракцией Президент абсолютно недвусмысленно и четко обрисовал свое видение движения Украины в Европу. Это было необходимо, особенно с учетом того, что многие избиратели Партии регионов этнически, исторически и экономически близки именно к России. И, безусловно, для депутата Партии регионов, особенно мажоритарщика с Юго-Востока, решение не идти на глубокую интеграцию с Таможенным союзом достаточно сложное, исходя из предпочтений избирателей. Но нельзя стучаться в закрытую дверь – сегодняшнее поведение России и те шаги, которые она делает в торговых отношениях, энергетической сфере, ничем иным как «принуждением к миру» не являются. Поэтому для нас сейчас абсолютно правильное решение – сближение с Евросоюзом, что позволит сохранить Украине ее независимость.

Вы сможете объяснить это своим избирателям на округе?

Мне достаточно просто – я народный депутат с 2002 года, два раза избирался по мажоритарной системе. И в моей программе 2002 года четко было заявлено евроинтеграционное направление развития Украины, присоединение к мировым экономическим сообществам, в частности, к ВТО. Поэтому мне моих избирателей переубеждать не придется. К тому же, я уверен, что после подписания договора об Ассоциации мы выйдем на переговорный процесс с Таможенным союзом совершенно с других позиций. Политическая составляющая в этих переговорах будет снята, так как России уже не к чему будет нас склонять. Но правительство должно четко понимать, что определенный разрыв отношений с Таможенным союзом достаточно серьезно ударит по ряду отраслей в краткосрочной перспективе – по пищевой промышленности, машиностроению и легкой промышленности. И здесь без поддержки правительства предприятия просто могут не справиться с этой ситуацией.

А на помощь Европы в этот переходный период стоит рассчитывать?

Такие переговоры однозначно будут вестись. В любом случае, нам нужна будет финансовая поддержка. Нам необходимо будет как можно быстрее привести наши стандарты в соответствие с европейскими – а это более 20 тысяч стандартов. Договор об Ассоциации позволяет убрать тарифное регулирование, конечно, с определенным переходным периодом. Но первоначальный «провал» будет обязательно.

И сколько он будет длиться?

Вот это как раз вопрос оперативного вмешательства украинского правительства и господдержки таких предприятий, как «Мотор-Сич», НПО имени Фрунзе, «Турбоатом», Харьковский авиационный завод, НТК «Антонов», через госзаказы, налоговые преференции... Что касается пищевой промышленности, то тут надо более агрессивно работать с соответствующими российскими органами по сертификации украинской продукции.

Ваш коллега по фракции г-н Колесников призвал тех украинских производителей, которые испытают проблемы в новых условиях, переносить производство в Россию.

Во-первых, это не всегда возможно, во-вторых, кризис абсолютно не закончился и на его фоне строить новые мощности достаточно проблематично. Хотя опять же у тех же «Рошена», «Конти» есть заводы в России, но они производят другую номенклатуру товаров.

Вы говорили про помощь правительства конкретным отраслям. А во время встречи с Януковичем ваши коллеги по фракции жаловались, что правительство не слышит их просьб.

Как депутат четырех созывов, который был и во власти, и в оппозиции, могу сказать, что проблемы коммуникаций депутатов с правительством приблизительно одинаковы от созыва к

созыву. Безусловно, у каждого из депутатов есть много вопросов по своему округу, комитету, законопроектам, но министр один, а депутатов 450.

Сейчас поменьше...

Но если министр будет молниеносно реагировать на обращение каждого депутата, ему ничего другого не останется, кроме как постоянно с нами общаться. И давайте говорить откровенно: в большинстве случаев вопросы депутата к министрам не относятся к непосредственной деятельности депутата. У кого-то есть вопросы по бизнесу, лоббистские вопросы...

Но Андрею Ключеву, который раньше был коммуникатором с парламентом, удавалось оставить всех более-менее довольными.

Смотрите – я работаю в комитете по вопросам налоговой и таможенной политики, поэтому у меня могут возникнуть вопросы к Минфину, к Миндоху, к Минэкономике и Минпромполитики. Так получается, что у меня не очень много вопросов, скажем, к министру культуры. В принципе, такого нет, чтобы я позвонил – и через десять минут министр приехал, но в разумных пределах – в течение недели, десяти дней – всегда можно попасть на прием если не к министру, то к ответственному исполнителю. Для меня это непринципиально – мне не шашечки, а ехать...

Хоть вы и говорите, что давно не занимаетесь автобизнесом, многие инициативы о поддержке отечественного автопроизводителя – тот же утилизационный сбор – связывают как раз с вами. И с новостями о том, что недавно суд запретил продавать залоговое имущество «Автоинвестстроя», хочешь-не хочешь ассоциируется ваша фамилия. В каком качестве вы остались на авторынке?

Я занимаюсь законодательным обеспечением функционирования авторынка в Украине, потому что я достаточно глубоко в этом материале нахожусь и потому что мне небезразлична судьба автомобильной промышленности в Украине. Я все-таки посвятил этому большую часть своей жизни, и те вещи, которые кому-то нужно объяснять, мне объяснять не нужно. Это достаточно большой пласт экономики Украины, причем экологически безвредный – это все-таки не химпром и не металлургия.

Вы можете назвать себя лоббистом?

Я могу назвать себя лоббистом цивилизованного развития автомобильного рынка Украины. Всегда нужно находить баланс между импортом и внутренним производством, и любое правительство, если оно при памяти, будет поддерживать своего производителя и увеличивать таким образом ВВП и занятость своих граждан.

«АИС» для вас теперь совсем чужая компания?

К этой компании я не имею отношения более четырех лет и давно не исполняю там даже представительских функций. Поэтому все вопросы, которые связаны с ее деятельностью, проблемами и достижениями необходимо адресовать исключительно в соответствующий департамент группы компаний «АИС».

Как подписание Ассоциации с ЕС отразится на авторынке? Ведь введенный Украиной утилизационный сбор Европа может легко трактовать как дискриминационный.

Ситуация достаточно сложная, и в Брюсселе мы обсуждаем как раз этот кластер авторынка. Предлагаются различные мягкие способы снижения пошлин, гармонизация наших налогов с европейскими – будем дискутировать, но Соглашение об Ассоциации не должно похоронить украинский автопром.

Евросоюз может потребовать отмены утилизационного сбора?

На сегодняшний день таких требований не поступало. Пока что есть прямая претензия по спецпошлине, а она при подписании Ассоциации будет отменена. Утилизационный сбор пошлиной не является, так что будем общаться по этому поводу. Если все будет нормально, и этот сбор проживет какое-то продолжительное время, то трансформация рынка в сторону украинских автомобилестроителей, особенно в ценовом сегменте до 15 тысяч долларов, возможна приблизительно во втором квартале следующего года.

Но сейчас наш авторынок падает.

Да, он демонстрирует падение, и в этом году оно составит где-то порядка 8% по отношению к прошлому году. Если в прошлом году Украина продала порядка 220 тысяч новых легковых автомобилей, то хорошо, если в этом году будет 200 тысяч.

Вы – один из инициаторов реформирования системы такси. Но у нас обычно опасаются, и небезосновательно, что любые новые правила будут направлены только на усложнение, зарегулирование и повышение цен.

Емкость рынка услуг такси в денежном выражении порядка 20 миллиардов гривен, из них Киев – порядка 8 миллиардов. По данным налоговой за прошлый год непосредственно с услуг такси (а не информационных услуг), в государственный бюджет Украины поступило меньше ста тысяч гривен. Еще один важный момент – автомобиль является источником повышенной опасности. Когда человек садится в такси, он доверяет свою жизнь водителю. Украина – одна из немногих стран, где водителем такси может быть человек, который только вчера получил права. Это нонсенс. В Лондоне, чтобы стать таксистом, нужно учиться два года.

Я хочу, чтобы заказчиком услуг такси была территориальная громада, а не центр. Сейчас местное самоуправление никак не влияет на качество услуг такси, ценообразование, сертификацию транспортных средств. Поэтому мы хотим перенести право лицензирования из Минтранса на места. Горсовет будет определять требования к автомобилю такси – это может быть автомобиль В-класса, а не, скажем, «Дэу матис». К тому же, требования к такси в Киеве, Харькове, и Бердичеве совершенно разные, исходя из уровня доходов населения, разного расстояния и качества дорог.

Насколько новые требования могут удорожить поездку для пассажира?

На самом деле, сегодня количество машин, которые указывают услуги, в четыре-пять раз больше, чем потребность в них. Причем в Киеве чуть ли не в шесть раз больше. Плюс сейчас практически никто не включает счетчик, а устанавливают тарифы как хотят. Мы же предлагаем, чтобы тариф за километр устанавливал горсовет, в зависимости от класса авто.

А не получится ли, что после этого поездка будет стоить, как в официальных «Скай такси» из Борисполя, в разы дороже?

Не в разы. Цена действительно будет несколько выше – на 10–15 %, но вам и первую модель «Жигулей» 72-года не пришлют. И вы будете уверены, что если услуга оказана неправильно, то у вас есть чек. Недавно был такой случай под Киевом: один водитель с «шашечками», который вез пассажиров, попал в ДТП – два трупа. А человек «шашечки» выкинул и сказал, что просто так людей подвозил. Это уже совершенно другие взаимоотношения. Сегодня далеко не в каждом такси пассажир застрахован.

А с «грачами» как собираетесь бороться?

Мы дадим право ГАИ проверять лицензии. Если зафиксирован факт перевозки без лицензии, первый раз – штраф 500 гривен, второй – 1200 гривен и далее больше. С «грачами», у которых вообще ничего нет, бороться очень сложно, но с теми, кто сегодня получает заказы через систему оператора, можно. Плюс колл-центр в случае сотрудничества с таксистом без лицензии заплатит штраф в 8–10 тысяч гривен.

Как вы, как член профильного комитета, оцените реформы в Миндохе? Говорят, что там до сих пор таможеню с налоговой не поделят.

Централизация в одних руках ведомств, которые на 90% наполняют государственный бюджет Украины, абсолютно правильна. Раньше свой план Минфин спускал на таможеню и налоговую, а сегодня у Миндоха есть общий план. К примеру, я – импортер, завез товар и уплатил на входе таможенную пошлину, НДС, акцизы и сборы. То есть заранее прокредитовал государство еще перед самым бизнес-процессом. Но в налоговой говорят – у нас свой план, поэтому, дружище, то, что ты уже заплатил, не считается. А объединение баз и планов даст возможности создать единый план на регион структурных подразделений Миндоха. Сегодня с огромным трудом гармонируются базы данных, поскольку всю жизнь налоговая вела свой учет, а таможеню свой, поэтому невозможно было отследить товар от границы до конечного

реализатора. Сейчас же мы идем по европейскому пути таможенного оформления чуть ли не за 30 минут.

Вы говорите о сложности гармонизации баз данных. А человеческий фактор тут насколько силен, поскольку на таможенных и налоговых потоках всегда сидели разные люди, которые такое объединение воспринимают без особого восторга?

Конечно, человеческий фактор существует. Но им друг с другом не работать и водку пить вместе не надо: таможня выполняет свои функции, а налоговая – свои. Важно, чтобы товар был четко отслежен и проконтролирован, чтобы не занижалась экспортная стоимость, для чего мы приняли закон о трансфертном ценообразовании, который меняет менталитет экспорта в Украине. Правда, чтобы этот глобальный закон заработал, нужно минимум три-четыре решения правительства и пять приказов по Миндоху.

Экс-глава Таможенной службы Игорь Калетник все еще сохраняет влияние на ней?

Мне трудно сказать, но, по крайней мере, люди, которые при нем работали, остались на своих местах.

Наблюдал сценку в кулуарах – приехал Добкин в парламент и тут же стайкой все харьковские депутаты слетелись вокруг – вы, Шенцев, Немилостивый, Мысик... Харьковская власть считает вас всех депутатским отрядом для решения своих проблем?

Мы на выборах и в Харькове, и в области шли, четко декларируя, что не идем отдельно, а каждый кандидат от Партии регионов – член одной команды.

Да, даже пайки одинаковые раздавали.

Нас – 14 человек – выдвинула областная партийная организация, и мы шли в парламент, чтобы решать задачи региона. Но у депутата ограниченный инструментарий – я не могу решить бытовые проблемы своих избирателей без связи с городской и областной властью, потому что бюджетные рычаги и материальные ресурсы находятся в руках исполнительной власти. Поэтому здесь как раз у нас отношения паритетные, и, безусловно, когда будет рассматриваться бюджет, харьковские депутаты будут работать в связке с городской головой, губернатором, депутатами городских и местных советов, чтобы отстаивать свои приоритеты для региона.

Считается, что у вас неважные отношения с Кернесом.

С Геннадием Адольфовичем я нахожусь в добрых товарищеских отношениях более 20 лет. Когда личные отношения пересекаются с рабочими, могут возникать производственные конфликты, но в целом у нас позитивные рабочие и товарищеские отношения.

По харьковским округам на минувших выборах баллотировались варяги – Бережная, Писаренко. Своих кандидатов в Харькове не нашлось?

Сложный вопрос, но могу сказать, что два депутата, которые не являются этническими харьковчанами, работают на благо региона и я оцениваю их работу абсолютно позитивно. Это нормальные адекватные люди. Писаренко – юрист, Бережная, в основном, занимается вопросами евроинтеграции. Кстати, все наши харьковские депутаты находятся в разных комитетах, то есть охватывают различные сферы.

В отношении одного из харьковских депутатов – хлебопека Владимира Мысика – часто звучат обвинения в том, что он, пользуясь близостью к власти, пытается монополизировать киевский хлебный рынок в пользу своего предприятия «Кулинич»...

Владимира Мысика я знаю с 1994-го года, когда еще «АИС» был маленьким харьковским предприятием и Кулиничевский хлебзавод имел небольшую долю рынка. Бизнес, который развил Мысик, высокотехнологичный, абсолютно менеджерский и конкурентный – он же не использует дешевого газа или электроэнергии. Конечно, когда на давно сформировавшийся киевский рынок входит новый мощный игрок, который строит высокотехнологичный завод за 50 миллионов долларов и проводит агрессивную политику, то кому это понравится? Поэтому будут применяться все методы – добросовестные и нет – чтобы помешать ему завоевать долю рынка.

А он, пользуясь своим положением, не может применять недобросовестные методы? Все-таки Янукович и Азаров не каждый завод чтят своим посещением.

Ну, возможно, он может чуть быстрее получить землеотвод и решить какие-то согласовательные моменты. Но ни Янукович, ни Азаров, ни Попов не помогут ему делать хорошую продукцию. На потребительском рынке покупатель голосует кошельком, и Янукович не заставит людей покупать его булочки.

Вы в Харькове давно занимались бизнесом и, по идее, должны знать всех ключевых бизнесменов города. О господине Курченко когда в первый раз услышали?

О господине Курченко я услышал тогда, когда он сделал свою блестящую карьеру.

А в процессе того, как он ее делал?

Ни разу.

Вам не показалось странным неожиданное появление такого талантливое бизнесмена?

Я занимался бизнесом в Украине с 1992-го года и знаю либо лично, либо через своих знакомых практически всех владельцев крупных активов в этой стране. Могу сказать одно – чудес не бывает, что-то ниоткуда не появляется. Оно могло появиться в момент перераспределения и приватизации. После этого, когда этот процесс практически закончен, крупные капиталы могут появиться под какие-то очень серьезные инновации, но что-то в Украине не появилось ни «эпплов», ни «майкрософтов», ни «скайпов».

Вы не придерживаетесь мысли, что Курченко может быть просто вице-председателем?

Я не могу комментировать эти вещи, но я высказал свою точку зрения.

Сейчас в парламенте непривычная идиллия между большинством и меньшинством. Сколько она продлится?

Я не вижу никакой идиллии, есть абсолютно четкое противостояние. Оно пока не выливается в физическое противостояние – грубо говоря, драк на этой сессии не было. Просто в сознании украинцев Партия регионов всегда считалась пророссийской, а оппозиция – прозападной. А сейчас в сознании произошла смена вектора: сегодня самый главный евроинтегратор в Украине – Президент. Оппозиция пытается позиционно перестроиться на марше, пытаясь упрекнуть нас в том, что все, что мы делаем – бутафория и псевдоевропейскость. До Вильнюса мы будем вместе голосовать все евроинтеграционные законы, а что будет потом – посмотрим. Не забывайте, что с каждым днем мы приближаемся к началу президентской кампании, которая, по большому счету, уже началась, раз каждую неделю муссируется тема о едином-неедином кандидате от оппозиции.

Марков вон уже сказал, что может пойти в президенты. Вы вообще верите, что на Юго-Востоке может появиться другой кандидат, альтернативный «предателю» Януковичу?

В сознании украинцев присутствует большая инерция. Сверхновая политическая звезда из ниоткуда на политическом небосклоне меньше чем за год до начала избирательной кампании появиться просто физически не сможет. Я не исключаю российский проект (будь то Медведчук или Марков), который будет оттягивать голоса от существующей власти как элемент давления на действующего Президента. Даже не сомневаюсь, что российский вектор обязательно будет присутствовать. Но составить серьезную конкуренцию на этом электоральном поле действующему Президенту не сможет никто. Другое дело, что если это будет рассчитано на десятилетнюю перспективу, то любую длинную игру надо с чего-то начинать – либо с парламентских выборов, либо с местных, либо с президентских. Сегодня так совпало, что пик противоречий Украины и России возник перед президентскими выборами. Соответственно, если Россия будет играть свою политическую скрипку в украинской политике, начинать надо с ближайших выборов, а это президентские.

То есть вы не сомневаетесь, что Россия будет управлять этими процессами, а не кто-то внутри страны будет разыгрывать пророссийскую карту ради удовлетворения личных амбиций?

Личным амбициям в борьбе систем не место. Что бы ни говорили о Партии регионов, это большая выстроенная система, как и другие парламентские партии. Та же «Свобода» строит

партийною системою по типу НСДП вплоть до формування бойцовських подразделень, лагерей молодого «гитлерюгенда» и тому подобию. Кандидат, который не пользуется поддержкой какой-то крупной политической силы и находится вне системы, шансов не имеет.

<http://glavcom.ua/articles/14161.html>

Блоги

Геннадий Ткачук: «Уряд ховає проект держбюджету на 2014 рік»

lb.ua

Кабмін на своєму засіданні 11 вересня схвалив проект Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік». На порядку денному засідання уряду це питання не стояло, а було внесено з голосу. Текст документа разом з відповідними матеріалами згідно з Конституцією (ст. 96) і Бюджетним кодексом (ст. 37) мають бути передані до Верховної Ради та Президента України до 15 вересня. Однак, станом на 15 вересня на сайті Мінфіну (розробника бюджету), КМУ, ВРУ і Президента України відповідних документів не було.

14 вересня проект був зареєстрований у ВР, але ані самого бюджету, ані додатків представлено не було. Під час Погоджувальної ради 16 вересня Голова ВР заявив, що «повернув» бюджет до Кабміну, щоб уряд «ще тиждень попрацював». Все це наштовхує на думку, що проект держбюджету на наступний рік ретельно приховують.

У прес-службі Кабміну охарактеризували мету бюджету-2014, як "забезпечення стабільності держфінансів, а також економічного розвитку та соціального захисту громадян".

Бюджет формується на основі коштів платників податків, які сплачують державі громадяни, отже розподілятися ці кошти мають виключно в інтересах людей. Однак, як стало відомо, на підвищення соцгарантій буде направлено всього 9 мільярдів гривень.

Як і в бюджеті 2013 року, у проекті на 2014 рік закладаються великі обсяги державного боргу та дефіциту бюджету, що ставить під загрозу економічну безпеку країни. За прорахунки уряду Азарова українці розплачуватимуться протягом наступних кількох десятиліть.

Держава вже в цьому році не може знайти ресурсів, щоб покрити нинішній дефіцит. Україна змушена вдаватися до запозичень, збільшуючи державний борг країни, або друкування нічим незабезпеченої гривні. А це призведе до розкручування інфляційної спіралі.

Вважаю, що уряд країни має нести повну відповідальність, в тому числі політичну, за наслідки своєї діяльності. Зокрема, за виконання або не виконання держбюджету країни.

Існує ризик, що бюджет 2014 року не буде виконуватися передусім у частині соціальних виплат. Через непрофесійне планування в минулому році держава вже сьогодні стикнулася з бюджетними проблемами, затримками або повним припиненням фінансування місцевих бюджетів та деяких соціальних виплат, наприклад, по безробіттю.

Показники доходів і витрат держбюджету, соціальні параметри – мінімальна зарплата і прожитковий мінімум – на засіданні Кабміну так і не були названі. Проте за повідомленням ЗМІ, за словами одного з учасників засідання, дохідна частина зведеного бюджету оцінюється в 457 мільярдів гривень. Це на 8,5% менше, ніж закладено в цьому році.

Проект бюджету на його першій стадії потребує детального розгляду та серйозного доопрацювання.

Ми вже бачили наслідки ухвалення «сирого» і непідготовленого бюджету з нереальними казковими показниками минулого року. Це призвело до того, що гроші на виплату зарплат бюджетникам закінчилися вже за декілька місяців до кінця року.

Ми не можемо допустити повторення цьогорічної ситуації й в наступному році.

Уряд має припинити окоманювання. Уряд зобов'язаний представити проект державного бюджету із усіма супровідними документами (визначеними ст. 38 Бюджетного

кодексу України), побудованого на реальних показниках. Це дозволить виробити і ухвалити реальний збалансований бюджет України.

http://blogs.lb.ua/gennadiy_tkachuk/228668_uryad_hovaie_proekt_derzhbyudzhetu_2014.html

Олександр Бригинець: «На місці демонтованого на Оболоні спортмайданчика буде новий хмарочос?»

gazeta.ua

У дворі будинку на вул. Героїв Дніпра, 57 працівники комунальних служб на чолі з начальником ЖЕКу №511 демонтували майданчик для гри у футбол. Вивезено близько 40 бетонних блоків.

Стурбовані діями влади жителі навколишніх будинків, висловили припущення, що на місці зруйнованого спортмайданчика хочуть побудувати чергову багатоповерхівку.

За словами працівників ЖЕКу, на місці зруйнованого майданчика планують облаштувати новий, але кияни не вірять їхнім словам, оскільки саме так починаються всі ущільнюючі забудови на Оболоні. Непублічність дій київської влади змушує людей з підозрою ставитися до кожної дії чиновників. Вони ігнорують громаду і ніколи офіційно не пояснюють своїх дій. От і цього разу, замість того, щоб зібрати громаду, показати дозвільні документи і пояснити свої дії, влада почала демонтувати футбольний майданчик, звільняючи місце. Для чого? З одного боку обіцянки влади гарні, але тотальний обман владою людей змушує громаду сумніватися у будь-яких словах, що обіцяють покращення.

Саме тому я звернувся до голови КМДА О.Попова з вимогою пояснити громаді дії комунальних служб та пообіцяти, що територія футбольного майданчика не перетвориться на будівельний майданчик. А також надати гарантії того, що майданчик для гри у футбол відновлять. Сподіваюся, офіційна відповідь О.Попова зможе служити такою-сякою гарантією і заспокоїть киян.

<http://gazeta.ua/blog/39110/na-misci-demontovanogo-na-oboloni-sportmajdanchika-bude-novij-hmarochos-foto>

Телебачення і радіомовлення

До Аденської затоки вирушає фрегат «Гетьман Сагайдачний»

5 канал, Час новин

Віталій ГАЙДУКЕВИЧ, ведучий: До Аденської затоки завтра вирушає український фрегат «Гетьман Сагайдачний». Місія миротворча – «Сагайдачний» разом із кораблями країн НАТО охоронятиме тамтешні води від сомалійських піратів. На облавку перебуватиме гелікоптер, загін спецпризначенців та медики. Операція розрахована на три місяці. Нині у Севастополі тривають останні приготування, - каже Юлія Крючкова.

Юлія КРЮЧКОВА, кореспондент: До Севастополя, де пришвартований український фрегат «Гетьман Сагайдачний», приїхали родичі військових моряків.

Родич: «Йде в похід – хай іде, хай походить! Місія благородна. Я в общем-то горжусь, що це не просто так, а надо кому-то захищать».

Родичка: «Запевняємо себе і хочемо бути впевнені, що все буде добре з нашими синами, з нашими дітьми. Дуже хвилюємось, звичайно, і водночас горді тим, що наші сини йдуть з такою благородною місією».

Юлія КРЮЧКОВА, кореспондент: На борту фрегата – 250 людей. Це і суднова команда, і похідний штаб, і медики, і вертолітний загін та спецпризначенці. Усі пройшли підготовку з боротьби з піратами, і у кожного - своя місія.

Сергій ЩЕРБАТОВ, заступник командира вертолітного загону інженерно-авіаційної служби: «Це прикриття з повітря досмотрової групи, також обліт району патрулювання вертольоту, також забезпечення висадки досмотрової групи».

Артем БРИЛЛАНТОВ, старшина мінно-торпедної бойової команди: «Это четырехтрубный торпедный аппарат, их у нас два по каждому борту – правому и левому. В них находится 4 торпеды на данный момент, которые идут с нами. Мощность его - 200 килограмм».

Юлія КРЮЧКОВА, кореспондент: Фрегат готовий до виконання миротворчої місії. Корабель відремонтували та озброїли за усіма стандартами НАТО.

Роман П'ЯТНИЦЬКИЙ, капітан фрегата «Гетьман Сагайдачний»: «Корабель призначений для пошуку та знищення підводних човнів, ведення бою з надводними кораблями, катерами противника, з авіацією противника, для забезпечення дій сухопутних військ з моря. Це військовий корабель і тут дуже багато озброєння».

Юлія КРЮЧКОВА, кореспондент: Рішення про те, що український фрегат візьме участь у боротьбі з піратами в Аденській затоці, Верховна Рада ухвалила минулого четверга.

Юрій ІЛЬІН, командувач ВМС ЗС України: «За останні два роки 52 людини перебувало в полоні піратів. І тому, я думаю, що рішення, яке прийнято на політичному рівні до приєднання до цих операцій, свідчить про те що, політичне керівництво країни переймається, перш за все, захистом нашої людини, де б вона не перебувала».

Юлія КРЮЧКОВА, кореспондент: Упродовж півроку український військовий корабель виконуватиме миротворчу місію. Перші 90 днів братиме участь в операції НАТО «Океанський щит», мета якої – протидія піратам. Згодом «Гетьман Сагайдачний» долучиться до схожої місії «Атланта» під егідою Євросоюзу.

Суд у справі ЄЕСУ вкотре перенесли *ICTV, Факти*

Олена ФРОЛЯК, ведуча: Суд у справі ЄЕСУ вкотре перенесли через відсутність у залі колишньої Прем'єрки Юлії Тимошенко. Від самого ранку до лікарні Укрзалізниці під'їхав автозак аби відвезти ув'язнену на засідання. Однак опозиціонерка відмовилася їхати. Наступне засідання відбудеться 25 жовтня. Суддя знову не захотіла розглядати прохання підсудної про закриття провадження. Захисник Сергій Власенко нагадав, що справа ЄЕСУ вже отримала правову оцінку і її закрили ще 2005-го. Правник також наголосив, що лідер опозиції навіть теоретично не могла бути причетної до справи про усні домовленості, оскільки тоді не працювала в компанії, а була народним депутатом.

Сергій ВЛАСЕНКО, захисник Юлії Тимошенко: " Сьогоднішнє судове засідання підтверджує лиш одне, що кінігурачі і суди в Україні продовжуються, політичні репресії в Україні продовжуються".

Марина КАПІНОС, прокурор: " Ми все таки притримуємося позиції такої, що для розгляду цієї справи поки що на даному етапі необхідна добра воля підсудної".

Ян Томбинский напомним - после подписания Соглашения следует ратификация *Интер, Подробности*

Анастасія ДАУГЛЕ, ведучая: Пока в деле Тимошенко суд да дело - представитель ЕС в Украине Ян Томбинский напомним, что после саммита в Вильнюсе, где планируется подписание Соглашения, будет запущен процесс ратификации документа.

Ян ТОМБИНСКИЙ, глава представительства ЕС в Украине: "Всі прем'єр-міністри, які будуть в Вільнюсе ім потрібен мандат, за того, щоб підписати договір про асоціацію. Ім потрібно бути впевненим, що після цього прийде ратифікація".

Ален РЕМИ, посол Франції в Україні: "Якщо всі умови підписання будуть виконані, я гадаю, що з ратифікацією проблем не буде взагалі".

В 21-й раз она сказала "нет"

Анастасия ДАУГЛЕ, ведущая: В 21-й раз она сказала "нет". Юлия Тимошенко вновь отказалась ехать в суд. А многие уже решили, что на этот раз, увидят экс-премьера воочию. Но - нет, больничную палату она не покинула. Светлана Шекера - снова не дождалась Тимошенко.

Светлана ШЕКЕРА, корреспондент: Юлию Тимошенко могут повезти в суд - такие слухи поползли по Харькову еще в выходные. Некоторые интернет-издания со ссылкой на хорошо информированные источники написали - Юлия Владимировна одумалась и собирается на заседание. В тоже время Евгения после свидания с мамой сказала - на предложение поехать в суд та не ответила ни да, ни нет. Сегодня с семи утра у больницы непривычное оживление.

Игорь КОЛПАЩИКОВ, начальник Качановской колонии: "Она была ознакомлена с условиями этапирования, вывоз в суд - на что никакого согласия не дала. Никакой физической силы для доставки в суд, естественно, с нашей стороны применяться не будет".

Светлана ШЕКЕРА, корреспондент: Возле суда больше тысячи зябнувших сторонников и противников экс-премьера. В надписях на плакатах - ее газовые грехи. Само заседание ничем не удивило. Продлилось полчаса. Защитники повторили заученные фразы - рассмотреть ходатайство и закрыть дело за отсутствием состава преступления. Судья, в который раз повторил - без самой Тимошенко рассматривать дело нельзя.

Виктория КАЛИТА, прокурор: "Для розгляду цієї справи на даному етапі поки що необхідна добра воля підсудної з'явитися в судове засідання".

Светлана ШЕКЕРА, корреспондент: И сегодня же Юрий Луценко в интервью ВВС заявил - у него нет сомнений - Юлия Тимошенко - будет на свободе.

Юрий ЛУЦЕНКО, лидер общественного движения "Третья украинская республика": "Вопрос в том, когда и как это будет сделано. Здесь я знаю больше, чем могу сказать, но боюсь навредить".

Светлана ШЕКЕРА, корреспондент: В следующий раз суд соберется 25-го октября, когда до Вильнюсского саммита останется всего-ничего. И пойдет ли в суд Тимошенко - пока не знает никто, включая и ее защиту.

Протест біля представництва ЄС в Україні

ТВі, Сьогодні

Андрій ГОДОВАНЕЦЬ, ведучий: Протест біля представництва ЄС в Україні. Активісти вимагали від Європи втрутитися у ситуацію і не допустити ухвалення в Україні ганебних, на їх переконання, законопроектів про прокуратуру. Останній є однією з вимог Європи на шляху до підписання угоди про асоціацію з ЄС. Але мітингувальники запевняють: законопроект, підготовлений радником президента Андрієм Портновим, заборонить громадянам проводити мирні акції під прокуратурою.

Наталка ЛЯТУРИНСЬКА, ведуча: Крім того, він залишить їх сам на сам із незаконними рішеннями судів. Опозиція каже, громадською думкою, як виглядає, маніпулюють. Наша колега Олена Стецюк слухала сьогодні активістів. Олено, вітаємо. Які аргументи наводять мітингувальники?

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Вітаю вас, колеги. Активісти, яких, до речі, сьогодні було менше десятка, бідкаються, що прокуратура не зможе зупинити дії незаконних рішень суду. Також мітингувальники кажуть, що вони залишаться беззахисними перед нелегальними забудовами, а також рейдерством. І додають: такі проекти законів – це не вимога ЄС, а звичайне окомозамилування на користь бізнесових інтересів.

Михайло МИХАЛКО, активіст: "На жаль, влада поетапно приймає закони, які позбавляють нас можливості кудись звертатися. Оце прокуратура залишилась єдиним органом, куди можна звернутися".

Віталій ЧЕРНЯХІВСЬКИЙ, активіст: "Убивание функции общего надзора, то есть надзора за соблюдением и правильным применением законов и Конституции Украины, якобы

являється вимогами Європейського Союзу. Но я уже обшарив с некоторыми представителями Европейского Союза, представительства, в том числе, они утверждают, что никаких таких требований они не выдвигают".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Від представників Євросоюзу активісти чекали відповіді, чи такого закону хоче Європа. Проте увійти до установи їм не дозволили. Аргументація була проста: на такі зустрічі треба записуватись. Дивуються: яка тут Європа?

Олена ТАЛІЄВА, активістка: "Нам уже зробили страшний подарунок новим КПК під виглядом Євросоюзу, нам такий гаплик вставили, ну це просто жах. Тому ми ще раз повинні сказати, якщо ми йдемо у Євросоюз, то треба думати про свої інтереси, про свою найкращу в Європі землю, яка ще поки наша".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: А народний депутат, що бере участь в розробці євроінтеграційних законопроектів, каже: у владному законопроекті надфункції прокуратури якраз залишаться. Функція загального нагляду зберігається, а людей хтось використовує в своїх інтересах, аби залишили прокуратуру корупційним органом.

Павло ПЕТРЕНКО, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "У Венеціанській комісії Європейський Союз зараз нам поставив жорстку вимогу, що ми повинні прийняти новий закон про прокуратуру, який буде забезпечувати саме європейські стандарти діяльності прокуратури. А це, в першу чергу, щоб прокуратура займалася тими функціями, які їй притаманні, а саме представництво держави у судах, забезпечення державного обвинувачення, і щоб прокуратура перестала бути корупційним органом, який фактично займається шантажем приватного бізнесу і вибиванням з нього грошей".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: У провладній фракції на запитання, чи залишиться загальний нагляд у функції прокуратури, кажуть, що "про тонкощі говорити не будемо, нехай своє рішення виносить Європа".

Михайло ЧЕЧЕТОВ, народний депутат, фракція Партії регіонів: "Мы сказали, что мы войдем в большой европейский монастырь, именуемый Европейский Союз. Тогда мы должны адаптировать наше законодательство, в том числе, и закон о прокуратуре, под европейские стандарты. Кто должен выступить в роли рефери? Те люди, которые говорят что-то здесь в Киеве? Проплаченные митинги? Нет. Должна сказать Венецианская комиссия".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Я нагадаю, що законопроект про прокуратуру є однією з вимог Європейського Союзу для підписання угоди про асоціацію. І до жовтня Венеціанська комісія має дати свій висновок. До того ж, скажу, що у Верховній Раді зареєстрований ще альтернативний законопроект від опозиції, тобто вже до 15 жовтня депутати мають визначитися та дати відповідь Європі. Колеги?

Наталка ЛЯТУРИНСЬКА, ведуча: Дякуємо, Олено. Це була Олена Стецюк...

Флагман украинского флота отправляется на борьбу с сомалийскими пиратами *ТРК "Украина", События*

Елена Кот, ведущая: Флагман украинского флота отправляется на борьбу с сомалийскими пиратами. Фрегат «Гетман Сагайдачный» примет участие в операции НАТО Океанский щит по обеспечению безопасности гражданских судов. Уже завтра он выйдет из Севастополя в Аденский залив. 20-летний корабль отремонтировали, оснастили новой аппаратурой, а также дополнительными пулеметами. На борт взяли еще и вертолет К-27.

«Ми перебуваємо в ситуації цейтноту, дикого тиску з боку Росії» *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Гості «Вашої Свободи»: Андрій Шевченко, народний депутат («Батьківщина»); Валерій Чалий, заступник директора Центру Разумкова.

Олександр Лашенко: Чимало впливових політичних діячів з Європи та США відвідали цього разу Ялтинську європейську стратегію. Президент України Віктор Янукович змушений

був відповідати на запитання, у тому числі українських опозиціонерів. Були гострі дискусії. А тим часом до саміту у Вільнюсі, на якому нарешті очікується підписання угоди про асоціацію з ЄС, залишається вже два місяці.

– Пане Чалий, як Ви вважаєте, була успішною зустріч у Ялті в тому плані, що Україна просунулася на шляху до підписання угоди про асоціацію? Чи мало що змінилося?

Валерій Чалий: Вона, дійсно, була знаковою у контексті нашої євроінтеграції. І я думаю, що перше враження – Україна є країною завдяки, будемо говорити, і засновнику, і ідеологу цього Віктору Пінчуку, який цей форум вдесьте проводить, центром уваги експертного середовища, політичного середовища, і таким майданчиком, де дійсно привернули увагу до України. Моє перше враження, що Україна знов-таки повернулася в обговорення, принаймні, східної політики ЄС, уваги США, про що говорила Гіларі Клінтон, про що говорили американські представники.

ЄС представив, я б сказав, таку пом'якшену позицію стосовно України і дав більше можливостей, більше шансів. А російські представники підтвердили свою досить жорстку позицію стосовно цього курсу України, але настрої консолідовані всіх: від президента Віктор Януковича, прем'єр-міністра Азарова до політиків різних фракцій, експертного середовища, показав, що ми в такому періоді гуртування якомусь перебуваємо. Незважаючи на різні політичні позиції, всі об'єдналися довкола питання інтеграції.

І, з одного боку, у когось панує якась ейфорія, що, до речі, було і в деяких виступах на саміті. Я вважаю, дуже дивним для мене був виступ європейського комісара Штефана Фюле. Ми пам'ятаємо його позицію досить жорстку раніше. Зараз у нього був виступ, який суттєво змінився за ці місяці. Але Даля Грібаускайте, яка представляла консолідовану позицію ЄС, сказала, що питання не знімається – реформа системи, юридичні питання, прокуратура, питання судів, питання виборчого законодавства...

– Питання Юлії Тимошенко. Як не крути...

Валерій Чалий: Питання Юлії Тимошенко звучало чітко, однозначно. Президент Квасневський сказав так, підсумовуючи всі дебати: питання Тимошенко – це фактично гуманітарне питання, треба його вирішити, є всі можливості. Пан Кокс, який є партнером по місії Кокса-Квасневського, сказав, що ми хочемо, щоб у цьому звіті, який, правда, зараз перенесений до 15 жовтня, було написано тільки два слова: місія здійснена.

Тому це така «зустріч надії» фактично. Мало залишається, але всі надіються, що будуть зроблені фінальні кроки на цьому останньому відрізку, і ми таки отримаємо те, над чим працювали вже багато років не один уряд, не один президент. І це буде чіткий рубікон, після якого ми розуміємо, що треба робити далі.

– Пане Шевченко, у Вас такі ж самі оптимістичні враження, як я розумію, як і у пана Чалого?

Андрій Шевченко: Я тут підтримую Валерія, що у всіх було відчуття, що ми перебуваємо у дуже такому особливому історичному моменті. При цьому буду трошки скептичнішим в оцінках.

Мені здається, що європейці, звичайно, випромінювали оптимізм. І я думаю, що в якийсь момент ми всі себе ловили на тому, що це такий ейфоричний настрій, що ми мало не перебуваємо на підписанні вже самої угоди.

Але при всьому цьому я дуже уважно слухав виступ Януковича. Мені здається, що всі чекали якихось новин по Юлії Тимошенко. Йому двічі ставилося це питання. Щонайменше, тричі у нього була можливість щось сказати.

– Красномовно Юрій Луценко запитував. Мав змогу поставити запитання Арсеній Яценюк...

Андрій Шевченко: Мені здається, це висіло у повітрі. І я не побачив ознак того, що ми можемо отримати якийсь прогрес у справі Тимошенко. Мені здається, що це дуже серйозно ускладнює майбутнє підписання. Ми тут не повинні переоцінювати ситуацію.

– Як Ви вважаєте, якщо у питанні Юлії Тимошенко Віктор Федорович так і не погодиться піти на поступки, то це може бути перешкодою для підписання зрештою? Чи все ж таки проблему можна вирішувати після підписання, якщо воно відбудеться?

Андрій Шевченко: Мені здається, що, на жаль, це точно буде перешкодою для підписання. І зараз це вже далеко поза волею Юлії Тимошенко чи всіх людей, які вболівають за її долю в Україні. Мені здається, що всі заяви, які були зроблені європейськими політиками, зараз дуже стримуватимуть їх зараз, щоб давати задній хід.

Тому я зараз думав би не про те, як підписати угоду, нічого не зробивши для звільнення Тимошенко, а все-таки використати цей час для рішень. І мені здається, що дуже важливими були ті слова, якими Олександр Квасневський, голова наглядової ради, закінчив...

– «Відступати далі нікуди – позаду Москва».

Андрій Шевченко: Абсолютно. І остання фраза була, він сказав: я дуже сподіваюся, що через рік ми зустрінемося у Ялті з угодою про асоціацію підписаною, з економікою процвітаючою і з Юлією Тимошенко отут серед панелістів на форумі. Мені здається, що це той загальний настрій, який там був.

Великий шматок роботи попереду. Може, буде ще можливість це обговорити. Тому цей ейфоричний настрій, з яким ми були там у Ялті, не повинен нас розслабляти.

– До речі, після певної перерви Юлія Володимирівна знову з'явилася і в інформпросторі й не тільки як політик, через яку так чи інакше пов'язане підписання чи непідписання угоди про асоціацію. Вона дає інтерв'ю.

Відомою є її позиція, що вона не хоче бути перешкодою підписанню. Цю позицію вона може висловити знову? Вам нічого не відомо з цього приводу?

Андрій Шевченко: Не говорячи про це багато, скажу, що вона неодноразово казала: підписуйте угоду – це не питання президентів чи прем'єр-міністрів, це питання набагато складнішого вибору.

Тому мені здається, що зараз треба обговорювати не окрему ситуацію з Тимошенко, а весь той шматок роботи, який потрібно зробити до Вільнюського саміту.

Валерій Чалий: Але при цьому ситуація наступна. Очевидно, що є позиція Брюсселя. Вона десь показує середню ситуацію по країні.

– *Вона стала м'якшою, на Ваш погляд, чи ні?*

Валерій Чалий: Якщо говорити про Єврокомісію, то я думаю, що так. Тому що там також зацікавлені у тому, щоб не зупинявся процес.

Але є країни, окремі країни, є Німеччина, є Ангела Меркель, яка дуже чітко визначала свою позицію. І, в принципі, позиція не змінилася по Юлії Тимошенко якраз у контексті подолання вибіркового судочинства. Українська сторона, я так розумію, офіційно вважає, що достатньо тих, хто вже звільнений: Юрій Луценко, Філіпчук, Іващенко, що таким чином виконується один із критеріїв того рішення Ради ЄС у грудні минулого року, в Європарламенті те, що звучало, що воно вже виконується.

Але для мене очевидно, що в деяких країнах (це точно!), зокрема в Німеччині, бундестаг не ратифікує угоду, якщо не буде вирішене по суті сьогодні гуманітарне питання.

– *А маємо нагадати, що навіть сам факт підписання за два місяці у Вільнюсі угоди про євроасоціацію – це ще не все. Має бути угода ратифікована кожною з держав-членів ЄС. Так?*

Валерій Чалий: Я не вважаю, що це стовідсотково зараз гарантовано.

Андрій Шевченко: Абсолютно.

Валерій Чалий: Моніторинг, який проводять експерти, організований фондом «Відродження», група експертів, зараз критикується як українською владою, так і Брюсселем. А ми якраз висловлюємо позицію, що не треба заспокоюватися, є позиції, які ще треба виконати. Тому треба не впадати в таку ейфорію, а дійсно працювати на останньому відрізьку. Часу залишилося дуже мало. Це перше.

Другий момент. Я думаю, що рішення буде, звичайно, перспективне. І одна частина цих рішень – це якраз введення в дію вже частини угоди з моменту підписання. Сьогодні у Брюсселі визначається, чи тільки торгівля, економічні питання будуть вводитися зразу, а чи це буде і частина політичних питань інституційних. В преамбулі угоди про асоціацію йдеться про те, що абсолютно не порівнюване з тим, що ми маємо сьогодні з верховенством права.

Я не уявляю собі, як це може бути далі ратифіковано в деяких країнах. Але хочу наголосити, що після ратифікації в українському парламенті для тимчасового застосування повинне буде рішення Європарламенту. А політичні настрої не такі однозначні, як у Брюсселі. Там є представники країн. А далі країни ЄС. Тому процес.

Все тільки починається. Ще все не закінчилося. І на це треба зважати, зокрема, якщо говорити, повертаючись до Вашого питання про Юлію Тимошенко. Коли говорять, що не може бути країна заручником однієї людини, я, з однієї сторони можуть погодитися, бо є пріоритети глобальні або важливі національні у країні. Але якщо ми зараз забудемо про одну людину, тим більше, про прем'єр-міністра, тим більше, суд над якою був несправедливий, і я особисто так вважаю, я це бачив...

– Це Ваша особиста думка.

Валерій Чалий: Особиста моя думка. Я бачив весь суд. Я вважаю, що він був несправедливий.

– Віктор Федорович так не вважає...

Валерій Чалий: Тому це питання не випускати чи випускати Тимошенко, а це питання захисту кожного з нас, питання, коли це зробити.

Заручником часу ми не повинні бути. Тому що сама угода дає, я вважаю, ще більше можливостей це питання розглядати. І воно нікуди не дінеться. Це стало символом певним у країнах ЄС. Питання вибіркового судочинства, при всій повазі, не пов'язують з тими прізвищами, які я називав. Воно пов'язується з прізвищем Тимошенко. Тому це доведеться вирішувати.

Але, крім цього, є ще 10 позицій. По них також треба просуватися. І я можу сказати так, я підтверджую: прогрес є. Але час і виконання повинні бути швидшими.

І останній момент, який, на мій погляд, найважливіший: а що потім буде? Наскільки є мотивація все це виконувати? Наскільки є мотивація імплементувати ті позиції, які є стандартними і цінностями ЄС? Тому інтереси – так, вони є, національний інтерес. Але і є цінності. І ось це поєднання, баланс – це важлива річ.

– Пане Шевченко, багато що залежить від Верховної Ради. Минулого сесійного тижня чимало було документів ухвалено, ніяких блокувань трибуни, ніяких бійок, консолідована робота відбувається. І так триватиме надалі, до підписання угоди?

Андрій Шевченко: У залі є настроїв зробити все, що можна, все, що ми встигаємо до саміту. Але інше діло, що шматок роботи, який залишається, дуже великий. Про нього вже пан Чалий почав говорити.

За великим рахунком довгий список з 11 пунктів останнім часом скоротився до трьох позицій, які найчастіше звучать. Одна з них – це Юлія Тимошенко, ліквідація вибіркового правосуддя. Це обговорено. Дві інші – це закон про прокуратуру і питання, яке стосується Виборчого кодексу або реформа виборчого законодавства.

Дивіться, що ми маємо в сухому залишку. Закон про прокуратуру чекає на внесення, на розгляд у першому читанні і з майбутнім подальшим врахуванням зауважень Венеційської комісії. Що стосується Виборчого кодексу, то ми вже розуміємо, що до саміту це не реальне завдання. Тут, дай Боже, хоч вирішити ситуацію з початком кампанії у п'яти округах, і що робити з тими людьми, у яких забрали мандати. У нас ще три округи звільнилися.

Але, дивіться, рішення фактично щодо підписання угоди ми очікуємо, якщо я не помиляюся, 21 жовтня, коли міністри країн ЄС будуть ухвалювати ключове політичне рішення. До цього часу у нас залишається 4 парламентських дні: 8, 9, 10 і 11 жовтня.

– Всього-на-всього.

Андрій Шевченко: І мені здається, що, якщо ми йдемо за стандартами парламентської процедури, цього вже недостатньо для того, щоб, наприклад, ухвалити, розглянути закон про прокуратуру. І що найгірше в цій ситуації, що наша країна, на жаль, зовсім не має кредиту довіри. Тому що, якщо ми говоримо про цю адміністрацію, про цю парламентську більшість...

– З боку? Кредиту довіри...

Андрій Шевченко: З боку ЄС. Тому що інша справа, якби це країна, де послідовно демонстрували б з року у рік поступ, можна було б якось це пояснювати, що, дивіться, ми тут не встигаємо, як студент, якому однієї ночі не вистачило, щоб до іспиту підготуватися. Це ж не так. Якщо ми говоримо про Віктора Януковича, ми з паном Чалим два роки тому були свідком, коли в Ялті Янукович уже тоді обіцяв вирішити питання Тимошенко. Тоді він казав, що йому заважає ухвалення якихось законів у парламенті. Рік тому він знову перекладав провину на парламент.

Тому ми в ситуації дикого цейтноту, дикого тиску з боку Росії. Я думаю, що ми ще й не те побачили, що Росія здатна зробити. Я впевнений, що там є ще інструменти. У тому числі у парламенті. Я думаю, що ми ще не побачили весь спротив, який ми можемо відчутти у парламенті, дикий цейтнот і абсолютний брак довіри. Тобто, це ситуація неймовірно складна.

Чи можливо за цих умов показати прогрес? Можливо. Чи може країна, еліта сконсолідуватися? Може. Чи чекають цього від неї люди? Так, весь світ цього чекає. Але це не повинно нас ні на секунду розслабляти у важливості і складності цього завдання, яке перед нами стоїть у найближчі тижні.

Валерій Чалий: Дійсно, є різні механізми. Можна, звичайно, і отримати якесь усне погодження Венеційської комісії, і президент може внести раніше законопроект про реформу прокуратури. Перше читання – це буде, як я вважаю, достатньо для того, щоб сприйнято було в ЄС. Бо там критерії – це те, щоб був відчутний прогрес.

Але не забувайте, що серед цього списку є такі сфери, в яких взагалі нічого не робилося. Тому, коли я сьогодні чую, що по всіх 11 напрямках у нас досягнутий прогрес, то це неправда.

– Ви маєте на увазі, напевне, інтерв'ю представника України при ЄС Костянтина Єлісеєва виданню «Комерсант», де він дуже позитивно оцінює поступ України?

Валерій Чалий: Єдине, з чим я там не дуже можу погодитися, щоб не забували, що є позиції по реформі міліції, по національному бюро розслідувань, яким повинні вирішити антикорупційні справи проти найбільших посадовців. І, принаймні, по цих позиціях... І тут я згоден з Єлісеєвим, він сказав, що треба, принаймні, хоча б внести, зареєструвати законопроекти, тому що нереально це зробити за цей час. Хтось прив'язує це до реформи прокуратури, а я вважаю, що ми просто втратили час. Можна було б це зробити раніше.

– Згодні?

Андрій Шевченко: Однозначно!

Валерій Чалий: Тому, якщо хоча б ці законопроекти увійдуть у парламент, і ми побачимо... А я думаю: як це забезпечити насправді, щоб і після підписання оця взаємодія...? А що ми очікуємо наступного року? Вибори, президентська кампанія розпочнеться. Тому як зберегти цю динаміку, як зберегти цей темп? Це раз.

І друге. Є такий ще нюанс. От я бачу з боку парламенту: так, зараз об'єдналися навколо євроінтеграційного пакету. Але дуже часто під цим євроінтеграційним пакетом по назві йде один закон, а по суті – інший. І це затримує час. Є лобістські групи, які лобіюють. Тому якраз з реформою прокуратури, я думаю, буде не все так просто. Тут незалежно від політики є лобізм.

– *Справді є?*

Андрій Шевченко: Звичайно. І те, що ми зараз бачимо, те, що уряд вносить під виглядом євроінтеграційних законів, дуже часто це спроба легалізувати напівкорупційні схеми під приводом, а чи прикриваючись «фіговим листком» європейської інтеграції. Як каже пан Чалий, справді велику кількість часу займає...

– Тобто, зразу «двох зайців вбити»?

Андрій Шевченко: Так. Це ціль тих людей, які вносять.

У нашій ситуації це означає, що ми втрачаємо дорогоцінний час на вичищення цих законів. Якість дуже низька. Я нагадаю, що закон, який стосується захисту персональних даних, вносився Кабміном у відверто неприйнятній формі, коли ми в парламенті мусили їх переписувати. Той закон, який внесений, антидискримінаційний закон, стосується нашого переходу до другого етапу лібералізації візового режиму...

Валерій Чалий: Також питання на саміті очікували, а зараз уже складно говорити.

Андрій Шевченко: Якість закону, який внесено, взагалі не витримує жодної критики. Тому, на жаль, це ще знову ж таки ускладнює нашу ситуацію, коли мусимо вичищати корупційні речі і просто відверто непрофесійну роботу.

Я думаю, що тут Фюле, про виступ якого пан Чалий досить критично сказав у Ялті, справді був, можливо, надміру ейфоричним. Я можу це списати на бажання європейців зараз обійняти Януковича, притулити його близько до серця і сказати: друже, ну не все так погано – починай виправлятися, а ми з тобою готові говорити. Але Фюле сказав дуже правильну річ. Він сказав: ми тримаємо двері настільки широко відкритими, наскільки ми ще можемо.

– Є все ж таки певна межа.

Андрій Шевченко: Але очевидно, що це не вічно.

– Ви згодні, пане Чалий?

Валерій Чалий: Але я думаю, час. Час! Трошки зарано у цьому плані це говорити. Тому що я якраз критикую з точки зору того, що я розумію, це говорити вже у жовтні, коли будуть дійсно зроблені кроки наступні. У нас є ще небагато часу. І тоді можна було б говорити.

А зараз я це розкритикував у якому плані? Не треба розслабляти. Не треба розслабляти українську сторону.

Андрій Шевченко: Це був такий сеанс колективного навіювання і самонавіювання. Але він не повинен нас розслабляти. Абсолютно згоден.

– Юлія Володимирівна – один момент на шляху до підписання угоди про євроасоціацію. Хочемо чи ні. А є ще один політик, на думку багатьох оглядачів в Україні та за її межами, який впливає дуже позитивно, до речі, на євроінтеграцію України. Володимир Путін. Може, це стало таким основним чинником, що наші європейські партнери дійсно ширше відчиняють двері? Як Ви вважаєте, пане Чалий?

Валерій Чалий: Знаєте, це так. Росія зробила таку послугу серйозну сьогодні Україні у тому плані, що сформували більш позитивне ставлення в європейських структурах і консолідували багато у чому українських і посадовців, і політичні сили, і (головне!) суспільство.

Але, незважаючи на те, що Гіларі Клінтон сказала про те, що шоколад український прекрасний...

– Так-так. У Ялті.

Валерій Чалий: Не зважаючи на те, що всі розуміють...

– Петро Олексійович, який був там присутній, оцінив ці слова.

Валерій Чалий: Петро Олексійович Порошенко у дискусії з Глазєвим, я думаю, це було, як «Аргентина-Ямайка» – 5:0. Але за одну річ, яку я скажу, може, мене будуть критикувати. І те, що я не вважаю правильним. Глазєв сказав факти. Він сказав. Перше – Росія буде збільшувати тарифи. І Росія має таку можливість. Тому що прем'єр-міністр наш підписав ЗВТ з Росією з шостим доповненням, де дає можливість Росії автоматично вводити ці високі тарифи.

Тому, якщо ми думаємо, що нічого далі не буде, то ми помиляємося. Будуть досить жорсткі заходи. Вони зрозумілі для всіх. Я сподіваюся, що в нашому уряді є антикризовий план, антикризова програма, по-перше, а по-друге, є все ж таки питання, як з Росією співпрацювати далі. Тому що у Валдаї Володимир Путін фактично дав зрозуміти, що це геополітична гра, в якій ЄС так претендує на те, що Україна піде ближче до ЄС, і зазіхає на російський простір.

– Так, і вийде з російської сфери впливу.

Валерій Чалий: Вони, може, не розуміють, що для нас це модернізація, реформи, для нас це внутрішні перетворення. Вони розглядають це, скоріше, як геополітику.

– Як виклик, зрештою.

Валерій Чалий: Як виклик, так. І тому, з точки зору російської, Володимира Путіна, вони, звичайно, реалізують свою програму. І це не фінал історії.

Хоча я думаю, що вони роблять це дуже незграбно, не розуміючи українських реалій. Тому, по-перше, з Росією треба шукати новий алгоритм відносин, з Митним союзом треба шукати ці відносини, але, по-друге, чітко розуміти, що наш шлях – тільки європейська інтеграція.

Андрій Шевченко: Я ще додав би, що Росія на цій останній Ялтинській зустрічі була недопредставлена. Це був лише сам пан Глазьев.

– Так, тільки пан Глазьев був. Дворкович був на попередній зустрічі у Ялті, якщо не помиляюся.

Андрій Шевченко: Глазьев виглядав дуже агресивно, дуже неадекватно для цього формату зустрічі. І мені здається, що всі звернули увагу на цей неймовірний контраст між представником Росії і між представниками Західного світу.

Була блискуча панель за участі Білла Клінтона і Тоні Блера. Настільки потужне гуманістичне начало! Тоні Блер, який нам казав, що ви будете щасливими зараз у цьому світі – їдьте, дивіться на світ! Клінтон, який казав: спілкуйтеся з людьми, які від вас відрізняються, щоб у них взяти щось нове! І ми бачили цю абсолютно агресивну, просто нереально, неадекватно агресивну позицію, яка була озвучена з боку представника російської сторони. Це ще раз загостило цей контраст і драматизм того вибору, який перед нами є.

І наостанок я скажу ще раз. Мені здається, що ці лічені дні, які у нас залишилися, чи лічені тижні треба використати максимально. І тут уже як народний депутат України і як представник опозиції хочу просто ще раз сказати, що ми робимо і будемо робити всю роботу...

– Ви відчуваєте такий же настрій у ваших опонентів по парламенту – у представників Партії регіонів?

Андрій Шевченко: Більше того, якщо влада не справляється з написанням законів чи зі внесенням їх, ми готові негайно внести і ту версію закону про прокуратуру і ту версію Виборчого кодексу, з якою можна було б працювати.

Якщо не справляється – не заважайте тоді робити іншим. Зараз постійний час втрати кожного дня може бути абсолютно невиправданим і непростими.

– Пане Чалий, Ви сказали, що ніякої стовідсоткової гарантії підписання угоди у Вільнюсі у листопаді для України немає. Чого ж саме бракує, щоб була стовідсоткова гарантія з боку влади української?

Валерій Чалий: Ми говорили сьогодні про це. Це законодавчий блок, про який пан Шевченко сказав. І головне – це, знаєте, мотивація, довіра. Якщо відновиться довіра, а довіра – найлегше...

– З боку європейських партнерів?

Валерій Чалий: З боку європейських партнерів. Більше навіть не до України, а безпосередньо до президента Януковича. А ця довіра рішенням по Тимошенко відразу серйозно відновлюється.

І останній момент. Я думаю, що дуже важливо на цьому етапі зараз продемонструвати, що дії і декларації збігаються. От те, про що ми говорили. Якщо це буде зроблено, то ми перейдемо на цей момент цей шлях. Але вже сьогодні ми повинні розуміти, що робити після Вільнюсу. І я думаю, що ця робота вже повинна розпочинатися сьогодні.

У будь-якому разі нехай наші можновладці не думають, що підписання угоди знімає з них відразу всю критику стосовно внутрішніх перетворень, реформ, ставлення до громадян. Це інструмент, який, на мій погляд, може допомогти більш активній позиції по тиску на владу задля найкращих реформ, модернізації країни. Це інструмент, який ми маємо використати.